

ΛΟΓΙΑ ΣΟΦΑ

ΤΗΣ εὐτυχίας τὸ φόρεμα μὲ τὸ στανιὸ δὲν μπαίνει·
Μάτια τυφλοῦ μὲ γιαιτρικὰ τρελλὸς ὁποῦ τὰ βραίνει.

Φυλάξου ἀπ' τὴν συμβουλή ἐχθροῦ σου· θάρθη ἡμέρα
ποῦ θὰ χτυπᾷς στὸ γόνατο τὸ χέρι ἀπὸ γινάτι·
κι' ὅταν σοῦ δείχνει ὁλόϊσα μπροστά σου στράτα ὡς πέρυ
γύρνα καὶ πάρε γρήγορα τὸ πλάι μονομάτι.

Τὸ πιὸ κρυφὸ σου μυστικὸ κρύφ' το καλὰ ἐστὶ βάθη
μὴν τύχη καὶ ὁ πιὸ τίμιος ἀκόμη νὰ τὸ μάθη,
γιατὶ ὅσω νᾶνε γκαρδιακὸς δὲν θὰ ἔχη ἔγνοια τόση
ὅσο ἡ δεικὴ σου ἢ καρδιὰ νὰ μὴ τὸ καταδώση.

Σώπαινε κάλλιο· πιὸ καλὰ τὰ χεῖλια σου κλεισμένα
παρὰ νὰ λές : «Νὰ μὴν τὸ πῆς, καυμένη, σὲ κανένα ! »
Σφράξε τὸ ρέμα ἐστὶ πηγὴ· γιατί ἂν γενῆ ποτάμι,
δὲν σταματᾷ τὸ ρέμα του ὅ,τι κανεῖς κι' ἂν κάμη.

Τί βγαίνει ἂν ξέρης γράμματα ποῦ δὲν τὰ ξέρουν ἄλλοι·
ἂν γιὰ καλὸ δὲν τὰ σκορπᾷ τὸ πλούσιο σου κεφάλι ;
Τί νοιώθει κ' ἢ κατάφορτη βιβλιοθήκη τάχα ;
στέκει στὴν ἄκρη ἀμυαλή καὶ κούτσουρο μονάχα !

Κακὸ μαντάτο, ποῦ ἔμπορεῖ φτωχὴ καρδιὰ νὰ κάψη,
ἄφησε ἄλλον νὰ τὸ πῆ καὶ νὰ τὸν ὀχῆ νὰ κλάψη.
— Ἀηδόνι ! φέρνε πάντοτε τῆς Ἀνοιξὸς τραγοῦδι·
κι' ἄσε τὴν ἄγρια φωνὴ τοῦ πόνου γιὰ τὸ βροῦδι.

Μὴ συμπονᾷς ποτέ σου ἐχθρὸ σὰν δὲν τὸν ὀχῆς νὰ πέση,
γιατὶ, ἂν πέσης, πίστεψε αὐτὸς δὲν θὰ πονέση !

[Σ μ ὕ ρ η]

ΜΙΧ. ΑΡΓΥΡΟΠΟΥΛΟΣ